Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, poslao je desetak osoba u izvidnicu i postavi im za emira Asima b. Sabita.

Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, kaže: "Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, poslao je desetak osoba u izvidnicu i postavi im za emira Asima b. Sabita, ensariju, radijallahu 'anhu. Oni su putovali sve dok ne stigoše u mjesto Hedat između Usfana i Meke. Tu su bili otkriveni od jednog ogranka plemena Huzejl, zvanog Benu Lihjan. Blizu stotinu naoružanih strijelaca pojurilo je prema njima, slijedeći ih i prateći po njihovu tragu. Kada ih je primijetio Asim i njegovo društvo, sklonili su se na jedno mjesto, a naoružani progonitelji su ih opkolili, pa onda rekoše: 'Dođite i predajte se, a mi vam garantiramo i savjetujemo da nećemo ubiti ni jednog od vas.' Asim b. Sabit, zapovjednik muslimanske čete reče: 'O ljudi, što se tiče mene, ja ne vjerujem ni jednom nevjerniku (ne predajem se). Allahu, izvijesti o nama svoga Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. Zasuli su ih strijelama i ubiše Asima. Trojica ljudi im se predade na čvrsto obećanje. To su bili: Hubejb, Zejd b. Desine i još jedan čovjek. Pošto im se predadoše, razoružaše ih i povezaše. Onaj treći čovjek zarobljenik reče: 'Ovo je prava izdaja, tako mi Allaha, ja sa vama neću ni koraka dalje.' Zaista, u ovim pogubljenim ja imam primjer. Oni su ga vukli i gonili da ide sa njima, ali on ne htjede nikako ići, pa ga oni ubiše. Tada su krenuli sa Hubejbom i Zejd b. Desinom. Na kraju su ih prodali mušricima u Meki, poslije događaja na Bedru. Hubejba je kupio Benul-Haris b. Amir b. Nevfel b. Abdu Menaf. Hubejb je na Bedru pogubio njihovog oca Harisa. Hubejb je ostao kod njih u zarobljeništvu dok se ne slože da ga ubiju. Jednog dana je Hubejb zatražio od jedne Harisove kćeri britvu, da bi se njom obrijao (po stidnim mjestima), pa mu je ona dala. Njen sinčić je dopuzao do njega. Bila je zaboravila na dijete, pa kada vidje dijete u njegovom krilu, a britva mu u ruci, žestoko se prepade za dijete da ga on ne ubije. Njen strah je Hubejb primijetio pa joj reče: 'Jesi li se prepala, da ga ja ne ubijem. Ne boj se, ja to neću učiniti.' Ona je rekla: 'Tako mi Allaha, ja nisam vidjela hairnijeg (boljeg) zarobljenika od njega. Tako mi Allaha, ja sam ga zatekla jednog dana gdje jede tek ubrani grozd iz ruke, a okovan u sindžire.' A u Meki tada nigdje nije bilo ploda (voća). To je zaista bila hrana kojom je Allah hranio Hubejba.' Kada je došlo vrijeme njegove pogibije, sinovi Harisovi su ga izveli iz harema da bi ga ubili van harema. Tada im Hubejb reče: 'Pustite me da klanjam dva rekata.' Oni ga pustiše, on klanja dva rekata, a onda reče: 'Tako mi Allaha, da vi ne smatrate da me je strah, ja bih još produžio namaz.', a onda reče: 'Allahu moj, sve ih obuhvati i uništi! Nemoj ostaviti od njih ni jednog!' Onda je nastavio u stihu: 'Budući da ginem kao musliman, ja zato nikakve tuge nemam. Na koju god stranu ja budem pao, svejedno mi je, jer moja pogibija je radi Allaha. Moja pogibija je smrt radi Allaha, pa On, ako hoće, blagoslovit će svaki dio moga tijela raskomadana.' Tako je Hubejb učinio sunnetom svakog muslimana koji sigurno gine - da klanja namaz. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, obavijestio je ashabe o cijelom slučaju istog dana, te šta su sve učinili mušrici.

Jedna grupa Kurejšija krenuše da traže Asima b. Sabita čim su saznali da je on poginuo, ne bi li ga po čemu raspoznali, jer on bijaše pogubio jednog njihova prvaka. Ali mu se nisu mogli približiti od ogromnog roja skakavaca, koje Allah posla kao oblak na to mjesto. Asim je bio zaštićen od predstavnika Kurejšija, tako da nisu mogli ni jedan komadić tijela od njega odsjeći."

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

U kazivanju o Asimu b. Sabitu El-Ensariju, i njegovim drugovima, radijallahu 'anhum, iskazana je jedna vidljiva počast (keramet) nekih ashaba Poslanika, sallallahu "alejhi ve sellem. Poslanik, sallallahu "alejhi ve sellem, poslao je njih deset da idu špijunirati neprijatelje, kako bi otkrili njihove planove i tajne. Kada su se približili Mekki, skupina iz Huzejla od stotinjak ljudi, vrsnih strijelaca, opkolili su ashabe i zatražili od njih da se predaju, garantujući im sigurnost, obećavajući im da ih neće pobiti. Asim je kazao: „Tako mi Allaha neću im otići i prihvatiti nevjerničko obećanje, jer nevjernik je iznevjerio Uzvišenog Allaha, a onaj ko Allaha iznevjeri, to će učiniti i sa Njegovim robovima.“ Oni su i gađali strijelama, pa su ubili Asima i još šest osoba, dok su trojica ostala u životu i složili se da se predaju. Pripadnici Huzejla, zarobili su ih i ruke im vezali. Jedan od njih je kazao: „Ovo je prva prevara i ja neću da vam se pridružim.“, pa su ga ubili. Poslije su Hubejba i njegovom druga odveli u Mekku i prodali ih. Hubejba, radijallahu 'anhu, su kupile neke Mekkelije čiji je vođa ubijen na Bedru, pa su uvidjeli da je ovo prava prilika za osvetu. Ostavili su ga kod njih kao zarobljenika, pa mu se jednog dana približilo dijete tih ukućana, a Hubejb ga je uzeo i stavio u svoje krilo. Prije toga posudio je od ukućana britvu kako bi uklonio dlake. Na početku majka djeteta nije ni obraćala pažnju na to šta se dešava, pa kada je vidjela, pobojala se da njeno dijete bude ubijeno. Međutim, kada je on, radijallahu 'anhu, osjetio da se ona pobojala, kazao je: "Tako mi Allaha, neću ga ubiti." Ta žena je govorila: "Tako mi Allaha, nisam vidjela boljeg zarobljenika od Hubejba. Ja sam ga zatekla jednog dana gdje jede tek ubrani grozd iz ruke, a okovan u sindžire. U Meki tada nigdje nije bilo ploda (voća). To je zaista bila hrana kojom je Allah hranio Hubejba.“ Poslije su se složili oni čiji je otac ubijen od strane Hubejba, da ga ubiju, ali poštivajući svetost Harema odlučili da ga ubiju van njegovih granica. Kada su otišli van granica Harema, Hubejb je tražio da klanja dva rekata, pa kad je završio, kazao je: "Tako mi Allaha, da vi ne smatrate da me je strah, ja bih još produžio namaz." Međutim, on radijallahu 'anhu, klanjao je samo dva rekata, a onda je proučio dovu protiv njih: "Allahu moj, sakupi ih jednog po jednog, a likvidiraj ih sve pojedinačno. Nemoj ostaviti od njih ni jednog." Allah se odazvao njegovoj dovi i nije prošla ni godina dana, a svi su već bili poubijani. To je bila počast za Hubejba. Onda je nastavio u stihu: "Budući da ginem kao musliman, ja zato nikakve tuge nemam. Na koju god stranu ja budem pao, svejedno mi je, jer moja pogibija je radi Allaha. Moja pogibija je smrt radi Allaha, pa On, ako hoće, blagoslovit će svaki dio moga tijela raskomadana." Kada je u pitanju Asim b. Sabit, koji je ubijen, jedna grupa Kurejšija krenu da ga traži, čim su saznali da je on poginuo, ne bi li ga po čemu raspoznali, jer on bijaše pogubio jednog njihova prvaka. Ali mu se nisu mogli približiti od ogromnog roja skakavaca, koje Allah posla kao oblak na to mjesto kako bi ga zaštitili i kako ne bi uzeli ništa od njegovog tijela. Kada su to vidjeli, pobojali su se i vratili. Dakle, Asim je bio zaštićen od predstavnika Kurejšija, tako da nisu mogli ni jedan komadić tijela od njega odsjeći i to je bila počast njemu od Allaha Uzvišenog koji je spriječio njegovo tijelo od masakriranja.